

تهیه کننده: محمدرضا یزدانی، کارشناسی ارشد ایمنی شناسی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

کلیات:

اکثر آزمایش‌هایی که در آزمایشگاه شیمی بالینی انجام می‌شوند بر مبنای اندازه‌گیری میزان نور جذب‌شده توسط ترکیب مورد نظر می‌باشد. این میزان به وسیله دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری می‌شود. معمولاً اندازه‌گیری‌ها در طیف نور مرئی (Visible Range) صورت می‌گیرد. با استفاده از قانون Beer که غلظت یک ترکیب مستقیماً بستگی به میزان نور جذب‌شده یا به‌طور معکوس بستگی به نور بازتاب (Transmittance) دارد، غلظت این مواد را می‌توان محاسبه نمود.

قسمت‌های مختلف اسپکتروفوتومتر معمولی:

منبع نوری: بر حسب تابش نور با طول موج مناسب به درون محلول مورد نظر، منبع نوری انتخاب می‌گردد. لامپ تنگستن منبع قابل استفاده‌ای برای تهیه طیف کامل نور می‌شود. البته لامپ تنگستن هالوژنه (Tungsten iodide) هم برای نور مرئی و هم UV به کار می‌رود. از لامپ هیدروژنی و دیوتریوم برای اندازه‌گیری در طیف ملوراء بنفش استفاده می‌کنند. در انتخاب اسپکتروفوتومتر باید توجه نمود که در چه آزمایش‌هایی کاربرد دارد، به‌طور مثال لامپ هیدروژنی برای آزمایش‌هایی که طول موج لازم برای آن‌ها بالای 340nm باشد ضعیف و غیر قابل استفاده است.

شیار ورودی (Entrance Slit): کار آن متمرکز کردن شعاع‌های نوری جدا شده از ورود نور پراکنده (Stray light) به درون سیستم منوکروماتور است.

منوکروماتور (Mono chromator): سیستمی که نور با طول موج مشخص را جدا و انتخاب می‌کند. منوکروماتور وسیله‌ای است که طیف طول موج نور را با استفاده از منشور یا Grating جدا می‌کند (در فوتومترها معمولاً از فیلتر تداخلی استفاده می‌شود).

منشور - یک شیشه با لبه‌های تیز و به شکل هرم می‌باشد که به علت تفاوت در ضریب شکست بر اساس طول موج نور، نور سفید وارد شده به درجات مختلف پخش می‌شود. بر اساس طول موج نور، نور قرمز کمتر از ناحیه آبی یا بنفش طیف شکسته می‌شود. هر چه طول موج کمتر باشد شکست آن بیشتر است.

Grating - وسیله‌ای است به‌صورت یک صفحه که دارای ۳۰۰۰ یا بیشتر شیار کوچک می‌باشد. هر شیار مانند یک منشور عمل می‌کند و یک طیف رنگی ایجاد می‌کند. طیف‌های هم‌فاز یکدیگر را تقویت می‌کنند و شدت نور بیشتری دارند.

محدوده طول موج (SBW (Spectra band width): به غیر از نور لیزر، بقیه نورها به‌صورت واقعی منوکروم نیستند؛ یعنی فقط یک طول موج نبوده و متشکل از طیفی از طول موج‌ها می‌باشند. میزان منوکروماتیک بودن را با اصطلاحات زیر تعریف می‌کنند:

Spectral Band Width (SBW): عبارتست از طیفی از طول موج که از شیار خروجی سیستم Wavelength Selector می‌گذرد. **طول موج اسمی (Nominal):** این شعاع نور، طول موجی است که در آن ماکزیمم شدت نور وجود دارد و طول موج اسمی در مرکز کل طیف خارج‌شده قرار می‌گیرد.

برای فیلتر فوتومتر، طول موج اسمی، طول موج ذکر شده بر روی فیلتر است و برای اسپکتروفوتومتر طول موج اسمی، طول موجی است که بر روی دستگاه انتخاب می‌شود. مثلاً در اسپکتروفوتومتر با SBW ۲۰ نانومتر در صورت انتخاب طول موج 540nm طیف نوری تولید شده بین ۵۵۰-۵۳۰ نانومتر خواهد بود. ولی ماکزیمم شدت تابش در طول موج

۵۴۰ می باشد. SBW نشانه مرغوبیت یک مونوکروماتور است، مثلاً Grating از نوع مرغوب دارای SBW برابر با ۵ نانومتر می باشد. هر چه SBW یک مونوکروماتور کمتر باشد، شدت نور ایجاد شده و تعداد جذب نوری بیشتر است. برای جذب نوری در طول موج خاص به میزان 0.99% باید SBW کمتر از 10nm باشد.

هر ماده شیمیایی دارای طیف جذب نوری خاصی است. برای اندازه گیری هر ماده شیمیایی باید از اسپکتروفتومتری استفاده کرد که SBW آن ۱/۸ طیف جذبی ماده مورد نظر (Natural Band Width =NBW) باشد.

شیار خارجی (Exit Slit): کار آن متمرکز کردن شعاع های نوری جدا شده بر روی کووت است.

کووت: وظیفه کووت نگه داشتن محلول در دستگاه است تا جذب نوری آن اندازه گیری شود. کووت ها از جنس Soft glass، پروسیلیکت، کوارتز و پلاستیک می باشند. کووت های شیشه ای مخصوص برای طول موج 320-950nm مناسب هستند. از کووت کوارتز برای طول موج کمتر از 320nm استفاده می شود. کووت ها در سطوح مقطع دایره ای و مربع موجود می باشند. کووت های مربع از جذب بیشتری برخوردارند.

دکتور: کار آن تبدیل انرژی نوری به الکتریکی است.

عقره کالوئومتر: کار آن نشان دادن مقدار جذب یا عبور نور است.

توصیه های کلی:

همیشه نیم ساعت قبل از خواندن تست ها، اسپکتروفتومتر را روشن کنید.

از یک پایدار کننده ولتاژ در مسیر برق و اسپکتروفتومتر استفاده کنید.

نظافت و تمیز کردن اسپکتروفتومتر الزامی است؛ سالی دوبار بندهی اسپکتروفتومتر را باز کرده و گرد و غبار موجود را تمیز نمایید. روغن کاری چرخنده ها در فواصل سه ماهه ضروری است. لامپ اسپکتروفتومتر را با Lens paper مله ای یک بار تمیز نمایید. مسیر کووت ها و شیارها را در فواصل هفتگی تمیز نمایید.

در موقع عدم استفاده از اسپکتروفتومتر، حتماً روکش آن را بکشید.

اسپکتروفتومتر را از جای خود حرکت ندهید. به آن ضربه وارد نشود.

حداقل خطای نسبی T در ۳۶۸٪ و جذب (Absorbance) در 0.439 می باشد. در صورتی که جذب نوری محلول بیشتر از 0.7 باشد یا T کمتر از ۲۰٪، محلول مورد نظر را رقیق کنید تا جذب نوری در محدوده 0.1-0.7 قرار گیرد.

در صورتی که جذب محلول کمتر از 0.1 یا T بیشتر از ۸۰٪ باشد، خطای زیادی حاصل می شود، لذا توصیه می شود حجم نمونه را بر حسب نیاز ۲ تا ۳ برابر بردارید تا جذب در محدوده (0.1-0.7) قرار گیرد و ضریب مربوطه را در محاسبه دخالت دهید. بهترین محدوده برای خواندن جذب OD=0.1-0.7 و برای T ۲۰-۱۰٪ می باشد.

حجم محلول در کووت باید بالاتر از قسمتی باشد که نور از آن عبور می کند. اگر حجم محلول نهایی کم است، مقدار نمونه و رانژنت را دو برابر کنید.

شستشوی متناوب کووت با محلول های سود، پتاس و اسید کلریدر یک رقیق، و اینتکس (۱ به ۱۰ رقیق شده) اسید سولفوریک و غیره توصیه می شود. کووت را به همراه سایر لوله ها نشوید چون ممکن است خش دار شوند.

هرگز کووت را با دست لمس نکنید.

کووت باید به آرامی در محل خاص خود قرار گیرد و محلول درون آن فاقد حباب باشد. ضمناً باید در خوانش طولانی درب کووت بسته شود تا تاخیر صورت نگیرد. اسپکتروفتومتر پس از تحویل، مطابق دستور کار بروشور و توسط کارشناس مربوطه، نصب و راهاندازی شود. به نظافت و کنترل کیفی دستگاه توجه کنید. لیست اقدامات انجام شده ضبط و نگهداری شوند.

کنترل کیفی اسپکتروفتومتر

تست‌های زیادی جهت کنترل کیفی اسپکتروفتومتر وجود دارد که شامل موارد زیر می‌باشد:

صحت طول موج

خطی بودن

صحت فتومتریک

کنترل تعویض لامپ

رانش فتومتری

کدورت محلول‌ها

طیف ناخواسته

یکسانی کووت‌ها

کنترل SBW

برای اطمینان از صحت طول موج جداشده روشن‌های زیر متداول است:

راه چشمی: هر طول موج نور دارای رنگ خاصی است. برای کنترل، طول موج اسپکتروفتومتر را بر روی طول موج موردنظر تنظیم کرده و رنگ نور را با قرار دادن یک مقوای سفید در جلو شیار خارجی مشاهده می‌کنیم، مثلاً در ۵۸۵ نانومتر رنگ باید زرد باشد. صحت کالیبراسیون طول موج در آزمایشگاه‌های آنژیومی اهمیت زیادی دارد.

جایگزینی منبع نوری: صحیح‌ترین راه بررسی صحت طول موج، جایگزینی منبع نوری معمولی اسپکتروفتومتر با منبع نوری دیگری است که دارای ماکزیمم تابش نوری در طول موج مشخص باشد، مثلاً لامپ دوتریم دارای خطوط تابشی ناپیوسته در طول موج 486nm و 656nm است.

استفاده از فیلترهای شیشه‌ای نظیر **Didymium** و **Holmium oxide**: این فیلترها دارای پیک‌های جذبی مشخصی در طول موج‌های خاصی می‌باشند. فیلتر دیدیموم در 530 و 585nm حداقل T/ را دارد. دستگاه را روشن می‌کنیم و طول موج را روی ۵۳۰ تنظیم می‌کنیم. فیلتر دیدیموم را در محفظه کووت قرار می‌دهیم. T را بین ۵۰-۶۰٪ تنظیم می‌کنیم. طول موج را روی ۵۲۰ تنظیم می‌کنیم و به آرامی طول موج را به سمت 540nm زیاد می‌کنیم. هر کجا کمترین درصد T را مشاهده کردیم، طول موج را یادداشت می‌کنیم. حداقل T باید در محدوده 530 ± 1 به دست آید؛ اگر این طور نشد باید طول موج تنظیم شود؛ به این ترتیب که پیچ تنظیم طول موج، اگر 1nm کمتر باشد

(529nm) برخلاف جهت حرکت عقربه‌های ساعت به تعداد ۸ کلیک می‌چرخانیم. برای هر ۸nm، ۸ کلیک می‌چرخانیم و از فیلتر Holmium oxide برای اسپکتروفتومترهای با SBW کمتر از ۸nm استفاده می‌کنیم؛ به عبارت دیگر:

Holmium filter	Narrow SBW
Didymium-filter	Broad SBW

(d) محلول رنگی:

محلول دی کرومات پتاسیم (۵۰ میلی‌گرم دی کرومات پتاسیم در یک لیتر اسید سولفوریک ۰.۱ نرمال حل‌گرفته) باید دارای ماکزیمم جذب نوری در ۲۵۷ و ۳۵۰ نانومتر باشد.

محلول پارانیتروفل (0.04mmol/lit) در سود ۰.۱ نرمال) باید دارای ماکزیمم جذب نوری در ۴۰۱ نانومتر باشد.

محلول سولفات آمونیوم کبالت (0.0735mmol/lit) در اسید سولفوریک (0.18M) باید دارای ماکزیمم جذب نوری در 512 نانومتر باشد.

محلول سیان مت هموگلوبین (۲۰ میکرولیتر خون و ۵ میلی‌لیتر درابکین). میزان جذب نوری این محلول را در طول موج‌های متفاوت اندازه‌گیری می‌گیریم. از ۴۹۰ نانومتر شروع کرده و هر ۵ نانومتر (با بلاک درابکین) می‌خوانیم. باید ماکزیمم جذب نوری در ۵۴۰ نانومتر باشد.

کنترل طول موج اسپکتروفتومتر باید در فواصل هفتگی و پس از هر تغییر یا تعمیر دستگاه صورت پذیرد.

خطی بودن (Linearity): عبارتست از قدرت اسپکتروفتومتر برای ثبت یک سیگنال به‌صورت متناسب با مقدار نور. خطی بودن به روش‌های زیر مورد آزمایش قرار می‌گیرد:

محلول رنگی شامل:

پارانیترو فنل در ۴۰۵ نانومتر

سولفات آمونیوم کبالت در ۵۱۲ نانومتر

سولفات مس در ۶۵۰ نانومتر

سیان مت هموگلوبین در ۵۴۰ نانومتر

محلول دی کرومات پتاسیم

بررسی خطی بودن با استفاده از محلول در طول موج‌های مختلف:

برای بررسی خطی بودن در طول موج ۵۴۰ نانومتر از محلول HICN، در طول موج ۴۰۵ نانومتر از محلول پارانیتروفل ۰.۰۸ میلی‌مول در لیتر و در طول موج ۳۴۰ نانومتر از محلول دی کرومات پتاسیم استفاده می‌گردد.

جهت بررسی خطی بودن طول موج ۵۴۰ نانومتر، می‌بایست با مخلوط نمودن خون با درابکین، ذخیره‌ای (Stock) از محلول سیان مت هموگلوبین با جذب نوری حدود ۲ تهیه شود. (بطور مثال از اضافه کردن ۱۰۰ میکرولیتر خون با هموگلوبین ۱۷۰ g/l به ۵ میلی‌لیتر درابکین، محلولی با جذب نوری حدود ۲/۰۹ بدست می‌آید). اگر میزان هموگلوبین نمونه کم باشد حجم بیشتری از خون، می‌بایست به درابکین اضافه شود. سپس از این محلول ذخیره، حداقل ۴ رقت تهیه می‌شود (بطور مثال ۱/۲، ۱/۴، ۱/۸ و ۱/۱۶) و جذب

نوری محلول ذخیره و رفتهای تهیه شده در طول موج یاد شده در مقابل بلانک درایکین، قرائت می گردد تا ۵ خوانده بدست آید . جذبهای نوری قرائت شده به عنوان مقدار مشاهده شده (Observed) در نظر گرفته می شود .

برای محاسبه میزان خطا در هر رقت ، جذب نوری (OD) رقتی از محلول که در حدود ۰/۴ باشد به عنوان مبنا انتخاب و میزان خطای سایر رفتها با توجه به آن محاسبه می شود تا جذب مورد انتظار بدست بیاید .

بطور مثال اگر جذب نوری نمونه با رقت ۱/۴ ، حدود ۰/۴ باشد جذب نوری مورد انتظار برای رقت ۱/۲ بصورت زیر محاسبه می شود :

رقت	جذب نوری
۱/۴	۰/۴
۱/۲	X

مقدار X بدست آمده ، مقدار مورد انتظار (Expected) جذب نوری نمونه در رقت ۱/۲ می باشد. بدین ترتیب پس از محاسبه جذب نوری مورد انتظار برای رفتهای مختلف ، میزان عدم صحت هر رقت با استفاده از فرمول Bias تعیین می گردد .

$$Bias = \frac{expected - observed}{expected} * 100$$

مثال زیر ، میزان عدم صحت جذب نوری رفتهای مختلف نمونه سیان مت هموگلوبین در یک دستگاه فتومتر را نشان می دهد .

(OD expected) جذب مورد انتظار	(OD observed) جذب نوری بدست آمده	%Bias
2.075	2.094	0.91
1.66	1.663	0.18
1.245	1.259	1.12
1.037	1.017	1.97
0.83	0.826	0.48
-	0.415	-
0.207	0.212	2.1

برای بررسی خطی بودن در طول موج ۴۰۵ نانومتر از محلول پارانیتروفنل ۰/۰۸ میلی مول در لیتر استفاده می گردد .

طرز تهیه این محلول:

وزن یک مول پارانیتروفنل = ۱۳۹/۱۱ گرم

یک میلی مول = ۰/۱۳۹۱۱ گرم

برای تهیه پارانیتروفنل ۰/۰۸ میلی مول در لیتر ، با استفاده از محاسبه زیر ، می بایست ۱۱/۱۲۸۸ پارانیتروفنل (بطور تقریبی ۱۱/۱ میلی گرم) در یک لیتر هیدروکسید سدیم (Na OH) ۰/۰۱ نرمال حل شود.

$$0.0111288 = 0.13911 \times 0.08 = 11.11288 \text{ میلی گرم} \sim 11.1 \text{ میلی گرم}$$

این محلول جنبی در حدود ۲ خواهد داشت و با تهیه رفتهای مختلف در سود (Na OH) ۰/۰۱ نرمال می توان خطی بودن در محدوده جذب 0.1 تا 2 را در طول موج ۴۰۵ نانومتر و در مقابل بلانک سود، بررسی نمود بطور مثال با تهیه محلولهایی با غلظت 0.06 ، 0.04 ، 0.02 ، 0.01 و 0.005 میلی مول در لیتر نتایج زیر بدست آمده و Bias محاسبه گردیده است.

همانطور که قبلاً گفته شد جذب نوری حدود 0.4 را ملاک قرار داده و با تناسب مانند مثال زیر جذب نوری مورد انتظار هر غلظت را محاسبه نمایید.

غلظت	جذب نوری
0.02	0.463
0.04	x

غلظت محلول پارانیتروفنل μmol/L	جذب نوری مورد انتظار	جذب نوری بدست آمده	Bias %
0.08	1.852	1.908	3
0.06	1.389	1.418	2
0.04	0.926	0.937	1.2
0.02	-	0.463	-
0.01	0.231	0.225	2.6
0.005	0.116	0.113	2.6

برای بررسی خطی بودن در طول موج ۳۴۰ نانومتر از محلول دی کرومات پتاسیم استفاده می شود.

برای تهیه محلول، پودر دی کرومات پتاسیم را در oven با حرارت ۱۱۰ درجه سانتی گراد به مدت یکساعت خشک کرده و 200 میلی گرم آن را با اسید سولفوریک ۰/۰۱ نرمال به حجم ۱ لیتر برسانید. این محلول را بعنوان ذخیره در شیشه تیره نگهداری نمایید. محلول ذخیره جنبی در حدود ۲ خواهد داشت و با تهیه رفتهای مختلف در اسید سولفوریک ۰/۰۱

نرمال، می توان خطی بودن در محدوده جذب 0.1 تا 2 را در مقابل بلانک اسید سولفوریک، در طول موج ۳۴۰ نانومتر بررسی نمود. بطور مثال با تهیه محلولهایی با غلظت 200، 150، 100، 50، 25 و 10 میلی گرم در لیتر نتایج زیر بدست آمده و Bias محاسبه گردیده است.

مشابه مثال قبل جذب نوری حدود 0.4 را ملاک قرار داده و با تناسب مانند مثال زیر جذب نوری مورد انتظار هر غلظت را محاسبه نمایید.

Bias %	جذب نوری بدست آمده	جذب نوری مورد انتظار	غلظت محلول دی کرومات پتاسیم mg/L
			جذب نوری
			غلظت
			50
			25
			x
1.8	2.007	1.972	200
0.5	1.486	1.479	150
0.5	0.991	0.986	100
-	0.493	-	50
0.8	0.245	0.247	25
4	0.095	0.099	10

میزان عدم صحت مجاز در هر رقت حداکثر ۵٪ پیشنهاد می شود. ولی بهتر است این مقدار را براساس دستورالعمل سازنده تعیین نمود.

در صورت امکان، استفاده از فیلترهای شیشه‌ای **solid glass filter** مانند دیدمیوم، جایگزینی برای روش قبل می باشد.

Didymium Filter در 550 nm: جذب را در طول موج ۵۵۰ نانومتر با هوا صفر می کنیم، بعداً جذب فیلتر دیدمیوم را اندازه می گیریم. به همین ترتیب جذب را با هوا روی ۰.۲۵ تنظیم می کنیم و فیلتر دیدمیوم را گذاشته و جذب را می خوانیم سپس جذب را با هوا روی ۰.۵۰ تنظیم کرده و فیلتر دیدمیوم را گذاشته و جذب را می خوانیم. در صورتی که اسپکتروفتومتر خطی باشد، باید تفاوت جذبها در مراحل متوالی با فیلتر دیدمیوم مساوی باشد. خطی بودن اسپکتروفتومتر باید در فواصل هفتگی و پس از هر تغییر و تعمیر دستگاه بررسی شود.

جذب در 550 nm	0	۰.۲۵	۰.۵۰	۰.۷۵
جذب فیلتر دیدمیوم	۰.۰۹۶	۰.۳۴۶	۰.۵۹۶	۰.۸۴۶

صحت فتومتریک: هدف از صحت فتومتریک این است که آیا حداکثر جذب نوری به تعداد مشخص در طول موج خاصی صورت می گیرد یا خیر

برای این کنترل، مقدار جذب نوری محلولی با غلظت مشخص در طول موج خاصی تعیین می شود. محلول های متفاوتی برای این کار مورد استفاده قرار می گیرند:

الف) محلول دی کرومات پتاسیم ($K_2Cr_2O_7$): حدود ۵۰ میلی گرم از دی کرومات پتاسیم را به مدت یکساعت در درجه حرارت ۱۱۰ درجه سانتی گراد قرارداده تا خوب خشک شود. سپس با ترازوی کالیبره، دقیقاً ۵۰ میلی گرم از ماده فوق برداشته و در یک لیتر اسید سولفوریک ۰/۰۱ نرمال حل می گردد. سپس اسپکتروفوتومتر توسط بلانک اسید سولفوریک ۰/۰۱ نرمال در طول موج ۳۵۰ نانومتر صفر شده و جذب نوری محلول دی کرومات پتاسیم در اسید سولفوریک قرائت می گردد. جذب نوری در محدوده ۰/۰۰۵ ± ۰/۵۳۶ نشاندهنده صحت فتومتریکی دستگاه می باشد. چون NBW محلول دی کرومات 63nm است باید برای خوانش از اسپکتروفوتومتری استفاده شود که SBW آن 6nm یا کمتر باشد.

ب) محلول سولفات آمونیوم کبالت ($(So_4, 6H_2O [NH_4]CoSo_4)$): ۱۴.۴۸۱ گرم از این ماده در 10 ml اسید سولفوریک غلیظ حل شده و با آب مقطر به حجم یک لیتر رسانده می شود. جذب نوری این محلول در طول موج های مختلف عبارتست از:

طول موج	جذب نوری
400 nm	۰.۰۱۲
450 nm	۰.۰۷۷
500 nm	۰.۱۶۳
550 nm	۰.۰۷۷

توصیه می شود صحت فتومتریکی به صورت ماهانه کنترل شود. اگر صحت فتومتریکی کنترل شد و در محدوده قابل قبول بود، یعنی همه قسمت های اسپکتروفوتومتر تنظیم است.

کنترل تعویض لامپ: لامپها به صورت آرام و پیوسته در معرض فرسودگی قرار دارند، در نتیجه باید در فواصل زمانی مرتب آن ها را کنترل و بررسی کرد. بعد از نصب لامپ جدید باید سیستم نوری دستگاه تنظیم شود تا حداکثر میزان نور پس از عبور کووت به فتوسل برسد.

روش کنترل با استفاده از آب مقطر

یک کووت پر از آب مقطر در دستگاه قرار دهید و طول موج مناسب (۵۵۰ نانومتر) را انتخاب کنید.

عقره گالوانومتر در وسط صفحه تنظیم شود.

لامپ و دیگر اجزاء نوری به نوبت، کمی تغییر داده شوند و اثر آن ها بر روی T یا A بررسی شود.

محلی که حداکثر T به دست آید بهترین موقعیت هر یک از اجزاء سیستم نوری است.

رائش فتومتري (Drift): يك منبع اصلي خطا در اسپكتروفتومتري، عدم پایداری كمیت اندازه‌گیری شده (A یا T) نسبت به زمان یا Drift می‌باشد. این رائش ممكن است به علت فرسودگی شدید منبع نور باشد. از آنجاکه مقیاس جذب نور لگاریتمی است، رائش عقربه از صفر در طول زمان موجب خطا در تعیین غلظت می‌شود. بنابراین باید پس از خواندن هر ۱۰-۵ تست، رائش را کنترل کرده و دستگاه را مجدداً صفر کنید. صفر را با کووت خالی یا کووت محتوی آب مقطر یا محلول بلاک تنظیم کنید. اگر اسپكتروفتومتر به مدت طولانی روشن باشد، دستگاه گرم شده و عملکرد اولیه آن از دست می‌رود و Drift ایجاد می‌شود. در انجام تست‌هایی که از فاکتور استفاده می‌شود، اگر دستگاه Drift داشته باشد، خطای فاحشی ایجاد می‌شود. Drift ثابت‌قدم بودن اسپكتروفتومتر را کنترل می‌کند.

روش کنترل:

به ازای هر ۲۰-۱۰ خوانش، یکبار بلاک را به دستگاه می‌دهیم که نباید تغییر کند و در صورت وجود Drift در فواصل کوتاه دستگاه را صفر کنیم یا مقدار بالا یا پائین‌رفته را از عدد خوانده شده تست‌ها کم یا زیاد می‌کنیم.

راه دیگر بررسی رائش فتومتري این است که ابتدا دستگاه را با درآبکین صفر کرد و سپس محلول سیانومت هموگلوبین را در کووت ریخته و سر آن را با پارافیلیم محکم نمود و جذب نوری این محلول هر ۵-۱۵ دقیقه بمدت یکساعت اندازه‌گیری نمود. حداکثر تغییر مجاز در جذب‌های نوری قرائت شده طی این مدت ± 0.005 می‌باشد.

كدورت محلول‌ها: برای اندازه‌گیری فتومتري، معرف‌ها و محلول‌های حاصل باید شفاف باشند. در صورت كدورت، واكنش باید تکرار شود. آزمایش را با رقیق کردن نمونه تکرار کنید و یا به‌صورت Sample blank عمل کنید و جذب نوری بلاک نمونه را از سایر لوله‌ها کم کنید.

کنترل SBW (Spectral Band Width): برای کنترل SBW اسپكتروفتومتر از روش‌های زیر استفاده می‌شود:

لامپ بخار جیوه (Mercury Vapor Lamp)

Interference Filter با SBW معاد ۱-۲ نانومتر

اگر SBW به‌دست‌آمده دستگاه با روش فوق با SBW ادعا شده دستگاه تفاوت داشت، هیچ کار نمی‌توان انجام داد، به جز این که تست‌های آنزیمی حساس با این دستگاه خوانده نشود.

(Cuvette matching) یکسانی کووت‌ها: میزان جذب نوری تمام کووت‌هایی که برای اندازه‌گیری و کالیبراسیون به کار می‌روند باید یکسان باشند.

روش کنترل کووت:

استفاده از آب مقطر: تمام کووت‌ها را از آب مقطر پر می‌کنیم و دستگاه را با کووت اول صفر می‌کنیم و جذب کووت‌های دیگر را اندازه‌گیری می‌گیریم. نباید بیش از ± 0.01 هم تفاوت داشته باشند.

استفاده از محلول سیان مت هموگلوبین: با محلول در لیکین و طول موج مناسب دستگاه را صفر می‌کنیم. در کووت اولی محلول سیان مت هموگلوبین ریخته و در دستگاه قرار می‌دهیم و T را یادداشت می‌کنیم. همان محلول را با سایر کووت‌ها می‌خوانیم. هر کووت که بیش از 0.015 با سایر کووت‌ها تفاوت داشته باشد را کنار می‌گذاریم.

طیف ناخواسته یا (Stray light):

به معنی وجود طول موج‌های ناخواسته در نور خارج شده از مونو کروماتور می‌باشد که باعث تداخل و خطا می‌شود. وجود Stray light را به وسیله اندازه‌گیری درصد عبور نور از درون ماده‌ای که در طول موج مشخصی دارای عبور نوری ۵٪ (جذب نوری ۱۰۰٪) می‌باشد تعیین می‌کنند. میزان عبور نور در این طول موج به علت وجود Stray light می‌باشد. عبور نور از محلول‌های زیر در طول موج‌های ذکر شده برابر ۵٪ می‌باشد و از محلول‌های زیر برای اندازه‌گیری Stray light استفاده می‌شود.

کلرید پتاسیم (KCl) ۱۲ گرم در لیتر در طول موج 175-200 nm

استون در طول موج 250-320 nm

سدیم نیتريت ۵۰ گرم در لیتر در طول موج ۳۸۵-۳۰۰ نانومتر

روش کار:

طول موج مناسب را بر روی دستگاه انتخاب کرده و دستگاه را روشن می‌کنیم. سپس دستگاه را بر روی صفر و بعد با طول موج روی ۱۰۰٪ عبور نور تنظیم می‌کنیم. طول موج به مقدار اولیه برگردانده می‌شود و درصد عبور نور در آن طول موج قرائت می‌شود. اگر T بالاتر از 0٪ باشد وجود Stray light را نشان می‌دهد. اگر T بالاتر از ۲٪ باشد Stray light غیر قابل قبول است.

توجه: آزمایشگاه‌هایی که از فتومتر استفاده می‌نمایند، از بین پارامترهای گفته شده تنها می‌توانند خطی بودن، رانش فوتومتری و انوار ناخواسته را بررسی نمایند. سایر موارد ذکر شده و همچنین دمای محفظه باید از طریق شرکت پشتیبان بررسی شود.

منبع:

تکنیک‌های عملی آزمایشگاه تشخیصی جلد ششم، کنترل کیفی مواد و تجهیزات آزمایشگاهی PAS

بیوشیمی تیتز

کنترل کیفیت در آزمایشگاه‌های پزشکی، دکتر فریده رضی، آزمایشگاه مرجع سلامت

بیوشیمی هنری دیویدسون ۲۰۱۱

استاندارد آزمایشگاه‌های بالینی امریکا 2006 CLSI

کتاب جامع تجهیزات آزمایشگاه، حمیدرضا سقا

تضمین کیفیت در آزمایشگاه‌های تشخیص طبی و کنترل کیفی آزمایش‌ها و تجهیزات (سیما ذوالفقاری انارکی، نشر طبیب)

اصول کنترل کیفی و تضمین کیفیت، زهرا خاتمی